

EDITORIAL

Un Govern de canvi i reformista per a una Espanya diferent

Per resoldre les qüestions dels catalans i les catalanes cal impulsar una Espanya diferent. I això passa pel diàleg i l'entesa.

L'acord de les diferents formacions polítiques d'àmbit estatal compromeses amb el canvi en tot allò que ens uneix sí que pot propiciar aquest canvi per donar resposta a les necessitats que avui té la ciutadania.

Després de quatre anys en què el PP ha imposat la seva majoria absoluta i ha girat l'esquena al diàleg i als acords amb la resta de partits, avui som la majoria de les forces polítiques les que defensem, des de diferents sensibilitats, un canvi de Govern, un canvi de realitats per a la gent.

Els i les socialistes proposen un nou Estatut dels Treballadors, derogar la Reforma laboral del PP, una Llei d'igualtat salarial entre homes i dones, un Pacte Nacional per a l'educació i paralització de la LOMCE, la millora del finançament de la Llei de Dependència, eliminar els aspectes regressius de la Llei Mordassa, derogar la Reforma Local (LRSAL) i impulsar un Pla d'Emergència Social, entre d'altres.

Aquest nou escenari ha de suposar també recuperar el diàleg i l'entesa entre el govern central i la Generalitat perdut en els darrers anys. Cal activar les comissions bilaterals que es van crear arrel de l'aprovació de l'Estatut de 2006 i que no es reuneixen des de juny de 2011.

Les forces d'esquerres no sumen els vots suficients, per tant calen concessions i acords transversals. Els partits disposen de poc més de dos mesos per votar una nova investidura i formar govern abans

de convocar eleccions anticipades que previsiblement tindrien lloc el 26 de juny. Les noves forces que han emergit són les que hauran de demostrar si volen avançar vers un canvi real o, pel contrari, si perpetuen el PP al Govern espanyol.

Des de l'Endavant! encoratgem les forces polítiques que volen el canvi a seguir negociant per donar resposta als anhels de la ciutadania que ha votat acabar amb la imposició d'una majoria absoluta d'un Partit Popular que no ha escoltat durant 4 anys a la ciutadania i que ha aprovat lleis i normatives regressives. En l'actual context de fi del bipartidisme imperfecte que hi havia a Espanya, cal generositat entre els partits i cal també nous acords estructurals que dibuixin les bases d'un país modern on tothom s'hi pugui reconèixer i sentir-se encabit. **E**

socialistes.cat

“El rellotge del canvi s’ha posat en marxa”

Miquel Iceta
6 de març de 2016

“Diàleg pel canvi”

Catalunya-Espanya p. 02

Eva Granados

“Som el grup d'esquerres majoritari al Parlament.”

Entrevista p. 03-04

Nou Govern de la Generalitat. Prioritats i necessitats per al país.

Diàlegs Endavant! p. 08-09

Diàleg pel canvi

Diàleg i pacte. Aquesta sembla esdevenir, en els temps actuals, l'única fórmula per fer realitat polítiques de canvi i de resposta als problemes més urgents de la ciutadania. Portem prop de sis anys comprovant-ho a Catalunya on la negativa al diàleg per part tant del govern d'Espanya com de la Generalitat ens impedeixen avançar. I, ara, en el procés d'investidura del president del Govern ho estem patint en primera persona.

“Apostarem per l'acord i el durement fins a les últimes conseqüències”

La ciutadania ha votat el canvi a Espanya i així ho reflecteixen els resultats de les eleccions del passat mes de desembre. Però també ha volgut que aquest canvi vingui de la mà de diferents forces polítiques. Això ens condueix, inevitablement, a la negociació i l'acord. En paraules de Miquel Iceta *“la nova gramàtica de la política exigeix pactes”*. I, en aquest context, per responsabilitat i perquè veritablement volem un canvi de progrés, **els socialistes hem fugit i fugirem del frontisme**, apostarem per l'acord i el durement fins a les últimes conseqüències, malgrat les pressions i atacs interessats i electoralistes.

Perquè el nostre objectiu últim ni és el poder, ni és el govern pel govern, ni són els càrrecs. **Volem millorar la vida de les persones**, volem multiplicar les oportunitats per a la ciutadania, volem canviar totes les polítiques antisocials que el govern del PP ha posat en marxa els darrers anys. Tenim clar que això només ho aconseguirem amb un acord, i tots aquells que han dipositat la confiança en nosaltres no ens perdonarien si no posem tot el nostre esforç per fer-ho possible.

La nostra obligació és arribar a un acord que prioritzi la creació d'ocupació digna i estable, que derogui la reforma laboral del PP, que aposti per la creació d'un nou Estatut dels Treballadors restituint aquells drets laborals perduts i que promogui un Pla de Xoc que ens permeti incorporar al mercat laboral aquells col·lectius que, com els joves, les dones i el parats de llarga durada, més difícilment tenen.

La nostra obligació és assolir un gran pacte social i polític per l'educació, la ciència i la cultura com a eixos fonamentals per garantir la igualtat d'oportunitats. Un pacte que paralitzi de forma immediata el calendari d'aplicació de la LOMCE, que ens permeti universalitzar l'oferta pública en l'educació 0-3 anys i ajustar el preu de les matricules universitàries als recursos de les famílies. Un pacte que impulsi la inversió R+D+i i rebaixi l'IVA cultural del 21% al 10% de forma immediata.

La nostra obligació és proposar un acord que impulsi la regeneració del sistema democràtic, que enforteixi els nostres drets i llibertats, que garanteixi la igualtat real entre homes i dones i que acabi de forma definitiva amb xacres tan inadmissibles com la violència de gènere i la corrupció.

Però la nostra obligació, per sobre de tot, és la de promoure un acord que redueixi les desigualtats socials, que lluiti sense treva contra la pobresa i enforteixi el nostre Estat del Benestar. Un acord que establi un Ingrés Mínim Vital per atendre a aquelles famílies que no disposen de cap tipus de recurs, que contempli mesures contundents de lluita contra la pobresa energètica, el sobre-

“Continuarem treballant, en el nou període que s'obre, per un govern que faci fora el PP i les seves polítiques de patiment i retallades.”

deutament i els desnonaments. Un acord que apugi el SMI, que recuperi el subsidi d'atur per a persones aturades de més de 52 anys i que restableixi la qualitat i la universalitat del Sistema Nacional de Salut.

Aquest acord, que conté mesures irrenunciables per a nosaltres, l'hem aconseguit amb el pacte amb C's. Un pacte avalat per la majoria de la militància socialista. **Un acord necessari però no suficient**, que requereix que d'altres forces polítiques entomín la responsabilitat que les urnes els han transmès i apostin pel canvi amb la paraula però, sobretot, amb les seves accions.

Els socialistes no ens rendim. Continuarem treballant, en el nou període que s'obre, per un govern que faci fora el PP i les seves polítiques de patiment i retallades. Un govern que entomi amb voluntat de resoldre-ho el bloqueig a Catalunya. Un govern que afronti els grans reptes socials i econòmics d'Espanya des d'una visió progressista i humana. Hem estat a l'alçada de la complexa situació i, conscients que els interessos de la ciutadania han de passar per sobre de tota mena d'orgull immobiliària, **no deixarem d'intentar la constitució d'un govern reformista i progressista.**

Redaccio Endavant!

ENTREVISTA A EVA GRANADOS

“El nostre objectiu és que la provisionalitat del Govern no sigui l'excusa per deixar els catalans i les catalanes desatesos”

La portaveu del Grup Socialista al Parlament, Eva Granados, afirma que el nou Govern de la Generalitat ha estat configurat per servir només a la meitat dels catalans i les catalanes, aquells que creuen en la independència i que els principals perjudicats seran els més febles.

Com valora el pacte de Junts pel Sí i la CUP?

El Pacte de JxS i la CUP és el full de ruta cap a la independència. Volem fer una constitució d'un Estat que la majoria dels catalans no volem, i això passa per davant de tot i hi dediquen les seves energies. El seu programa de govern erra el diagnòstic i encara més la resposta que ofereix a la ciutadania, ja que un cop més, i ja portem uns quants anys així al nostre país, l'agenda identitària passa pel davant de l'agenda socioeconòmica i de la resolució dels problemes que la ciutadania considera prioritaris: l'atur i la precarietat laboral, el funcionament de l'economia i la insatisfacció amb la política. Cap d'aquestes prioritats ciutadanes formen part dels eixos de govern.

Què podem esperar d'aquesta legislatura?

Provisionalitat, aquesta és la sensació que el President Puigdemont està transmetent en cada intervenció pública i en les decisions que van prenent. Una legislatura curta, intensa en gesticulació patriòtica i, pel que insinua el vicepresident Junqueras, potser fins i tot sense pressupostos. Ja em diràs quin govern és aquell que no té garantit el suport a la llei més important, la que marca les prioritats amb partides pressupostàries.

Un Govern per 18 mesos, diuen, que es marca com a prioritat tenir preparades unes lleis que no es poden aprovar al Parlament per ser contràries a l'Estatut d'Autonomia i un pla de xoc del tot insuficient i parcial que no poden desplegar per no tenir qui els recolzi els pressupostos.

Quines són les prioritats del PSC per a aquest mandat?

El nostre objectiu és que la provisionalitat del Govern no sigui l'excusa per deixar els catalans i les catalanes desatesos. Així que traslladarem al Parlament la denúncia del que el Govern oblidava i farem propostes per resoldre els problemes que tenen els treballadors, les famílies i el teixit productiu al nostre país.

En l'eix econòmic prioritzarem les propostes de lluita contra el frau fiscal i l'economia submergida i la reclamació del diàleg social a través d'un nou Acord Estratègic: reindustrialització del país i nou model de desenvolupament econòmic sostenible basat en el coneixement, la recerca i la innovació. També reclamarem els escenaris de finançament de les principals inversions.

Tant important com generar ocupació de qualitat és garantir els serveis públics i els drets de ciutadania; així que reclamarem l'accessibilitat i la universalitat del sistema de salut i la disminució de les llistes d'espera a l'atenció a la dependència, i exigirem que la lluita contra la violència masclista sigui una prioritat. També ens preocupen els problemes de manca d'equitat a l'escola, la insuficiència de beques menjador i la debilitació de l'escola com a espai inclusiu. Perseguirem l'atenció a les situacions de pobresa i la promesa mai complerta de la reforma de la garantia de rendes. Reclamarem el desenvolupament de la llei de mesures urgents per afrontar l'emergència en l'àmbit de l'habitatge i la pobresa energètica.

“Catalunya necessita un millor finançament, un respecte a les nostres institucions i la nostra llengua i el diàleg, negociació i acord per renovar l'encaix amb el conjunt d'Espanya”

Treballarem també per la regeneració institucional i democràtica, reclamant el desplegament de la Llei de transparència, i l'accés a la informació pública i bon govern i l'acord per la llargament esperada, Llei Electoral. I també treballarem per un nou acord entre Catalunya i la resta d'Espanya. Reclamarem el diàleg, la negociació i el pacte per a la reforma constitucional i per a la realització d'un referèndum com a camí cap a l'entesa. Reclamarem un millor finançament i el reconeixement de les singularitats del nostre país, així com el blindatge competencial i una estructura federal per al conjunt d'Espanya per a fer-ho possible.

Fins el moment, entre altres, han aconseguit que hi hagi una comissió parlamentària

El més rellevant del procés de negociació és que permet constatar la força del diàleg com a instrument polític.

Amb vetos i línies vermelles no s'avança.

Amb diàleg sí.

on es tractin els temes de treball i una altra d'afers socials i famílies. Això en què pot traduir-se políticament i què pot significar per als catalans i les catalanes?

D'entrada, que al Parlament ens concentrarem en aquelles persones que no noten que la recessió econòmica ha marxat i pateixen la crisi en la seva pell: persones emprenedores i petites empreses que no troben en la Generalitat un aliat per tirar endavant els seus projectes, aturats de llarga durada i joves que busquen oportunitats, infants i famílies vulnerables i persones en situació de dependència que necessiten uns serveis i prestacions públiques que els garanteixin els seus drets com a ciutadans de primera. Aquests temes que al Govern han quedat diluïts, al Parlament i per al Grup Socialista seran prioritaris.

“Som el grup d'esquerres majoritari al Parlament. Les aliances amb els altres grups d'esquerres són molt necessàries”

Deixant de banda el debat sobiranista, se senten sols en aquestes reivindicacions més de caire social?

Som el grup d'esquerres majoritari al Parlament. Les aliances amb els altres grups d'esquerres són molt necessàries. El ple de març específic per debatre i impulsar mesures vinculades a la urgència social ha estat impulsat pels grups d'esquerres a l'oposició. Espero que aquesta entesa continuï en el futur.

I ja per acabar, com descriuria i què podem esperar aquesta nova legislatura del grup parlamentari socialista?

Serem el grup que tendirà ponts entre els que ens volen separats; El grup del diàleg des dels posicionaments clars, que portarem els debats del carrer a l'hemicicle. Els diputats i diputades socialistes serem tan contundents en l'oposició vers les polítiques que no dominin

seguretat, serveis públics, promoció econòmica i bon govern a la ciutadania, com constructius en les alternatives per corregir-les.

Moltes gràcies. Endavant!

Entrevista realitzada per **Eduard Rivas**, director de l'Endavant! i **Francesc de la Torre**, cap de redacció de l'Endavant!

“Reclamarem l'accessibilitat i la universalitat del sistema de salut i la disminució de les llistes d'espera a l'atenció a la dependència, i exigirem que la lluita contra la violència masclista sigui una prioritat”

L'Eva

Va néixer a Barcelona fa 41 anys, està casada i és mare d'un nen de 5 anys.

Es defineix com a ciutadana, feminista, socialista i sindicalista.

Actualment l'Eva Granados és diputada i portaveu del Grup Socialista al Parlament, secretària d'Ocupació i Polítiques Socials i responsable de l'Àrea SocioEconòmica de la Comissió Executiva del PSC.

Llicenciada en Ciències Polítiques i de l'Administració per la Universitat de Barcelona, té un Màster en Direcció Pública a Esade i és experta en Mercat de Treball i Diàleg Social per la Universidad Complutense en col·laboració amb l'Escuela Julián Besteiro de la UGT.

L'Eva també ha estat membre del Secretariat Nacional de la UGT de Catalunya amb diferents responsabilitats com les secretaries d'Ocupació, de Política Institucional i la vicesecretaria General. I ha participat del sindicalisme a nivell estatal al Comitè Confederal de la UGT.

Ha treballat a l'empresa ALSTOM, i també en l'àmbit de la recerca i difusió dels Drets Humans a la Universitat de Barcelona, així com en la informació i dinamització de joves al CISEC.

Milita al PSC des del 1999 a l'agrupació de Pallejà de la Federació del Baix Llobregat.

L'Eva porta el socialisme al seu ADN: és un clar exemple de la suma de treball, vocació i compromís.

Grup Parlamentari Socialista · XI Legislatura

Distribució de responsabilitats parlamentàries, sectorials i territorials

Miquel Iceta i Llorens

President del Grup Parlamentari Socialista. Comissió d'Affers Institucionals.

Barcelona ciutat.

@miqueliceta

Els projectes de llei per a la desconexió es debatran en una 'ponència conjunta' de 2 dels 6 grups del #Parlament Serà 'ponència bilateral'

Ferran Pedret Santos

Portaveu adjunt del Grup Parlamentari Socialista. Comissió de Justícia (CJ), *vicepresident*. Comissió d'Affers Institucionals (CAI), *portaveu*. Comissió d'Acció Exterior i Cooperació, Relacions Institucionals i Transparència (CAECRIT).

Afers institucionals i Exteriors · Barcelona ciutat.

@FerranPedret

C.Puigdemont: "El candidat és diferent, el programa de govern és el mateix" (que el presentat per Mas) #doncsaixò

Jordi Terrades Santacreu

Comissió d'Empresa i Coneixement (CEC), *secretari*. Comissió de Territori (CT), *portaveu*. Comissió de Medi Ambient i Sostenibilitat (CMAS), *portaveu*. Comissió d'Estudi de les Mesures de Lluita Contra la Corrupció per a la Regeneració Democràtica (CEMCORD), *portaveu*. **Territori, Energia i Medi Ambient · Vallès Oriental.**

@jterrades

@socialistes_cat ha presentat sol·licitud compareixença conseller Territori i també Director Oficina Antifrau per valorar informe #ATLL

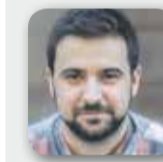

David Pérez Ibáñez

Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCACCMA), *portaveu*. Comissió de Seguretat Viària (CSV). Comissió d'Estudi de les Mesures de Lluita contra la Corrupció per a la Regeneració Democràtica (CEMCORD). **Mitjans de Comunicació · L'Hospitalet.**

@davidpsc

Que el Ministro de Interior hable de "persecución de los jueces contra el PP" es de traca. ¿Cuestiona el trabajo policial que hay detrás?

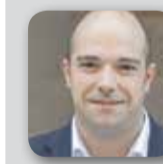
Pol Gibert Horcas

Comissió de Treball (CT), *portaveu*. Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ), *portaveu*. Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el Sector de l'Automoció, *portaveu*.

Ocupació i Joventut · Vallès Occidental.

@polgibert

Inici Comissió Treball #Parlament, vital pels @socialistes_cat. Pla xoc atur juvenil i +45anys, frau laboral, bretxa salarial,...Som-hi!

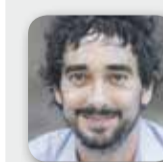
Raúl Moreno Montaña

Comissió d'Affers Socials i Famílies (CASF), *portaveu*. Comissió de la Infància (CDI), *portaveu*. Comissió de Salut (CS).

Polítiques Socials · Barcelonès Nord.

@raulmorenom

Impulsar la renda garantida de ciutadania, pobresa infantil 0, garantir l'atenció als grans dependents i revisió de la cartera de s.socials

Carles Castillo Rosique

Comissió de Polítiques de Joventut (CPJ), *vicepresident*. Comissió de Seguretat Viària (CSV), *portaveu*. Comissió d'Interior (CI), *portaveu*.

Interior · Camp de Tarragona i Ebre.

@CarlesTgna

Pienso dedicarme, entre otras cosas, a hacer d altavoz d los profesionales que trabajan en nuestra seguridad, y a acercarlo a la ciudadanía.

Rafael Bruquera Batalla

Comissió d'Ensenyament (CE), *president*. Comissió de Cultura (CC), *portaveu*. Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA). Comissió del Síndic de Comptes

Cultura i Turisme · Comarques Gironines.

@rafelbruquera

El món de la cultura necessita més recursos i un gran acord, un Pacte Nacional per a la cultura.

Eva Granados Galiano

Portaveu del Grup Parlamentari Socialista. Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el sector de l'automoció, *presidenta*. Comissió d'Affers Socials i Famílies (CASF) **Infància i Família · Baix Llobregat.**

@Eva_Granados

Menys gesticulació independentista: Presentin urgentment els pressupostos 2016 per atendre necessitats socials que #nopodenesperar

Alicia Romero Llano

Portaveu adjunta del Grup Parlamentari Socialista. Comissió d'Estudi de les Polítiques Industrials en el sector de l'automoció, *presidenta*. Comissió d'Economia i Hisenda (CEH), *portaveu*. Comissió d'Empresa i Coneixement (CEC), *portaveu*. Comissió de Treball (CTR). **Economia i Empresa · Maresme.**

@aliciarl

Necesitem Pacte Nacional x la #Indústria q ens faci +competitius basant-nos en el coneixement i la #innovació, no en la devaluació salarial

Assumpta Escarp Gibert

Comissió d'Interior (CI), *secretària*. Comissió de Salut (CS), *portaveu*. Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCACCMA)

Salut · Anoia.

@aescarp

A Mataró amb els afectats de les Clíniques Funyent amb Alcalde David Bote i el President Col.legi odontòlegs

Esther Niubó Cidoncha

Comissió d'Interior (CI), *secretària*. Comissió de Salut (CS), *portaveu*. Comissió de Control de l'Actuació de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCACCMA)

Ensenyament i Europa · Bages, Berguedà i Solsonès.

@eniubo

Combatrem #desigualtats en #educació: en contra d la segregació escolar, d l'educació diferenciada i de les retallades d línies i plantilles

Marta Moreta Rovira

Comissió d'Affers Socials i Famílies (CASF), *portaveu*. Comissió de la Infància (CDI), *portaveu*. Comissió de Salut (CS).

Comissió d'Igualtat de les Persones (CIP)

Igualtat · Osona.

@MartaMoreta

El futur president no ha parlat ni de violència masclista, ni de dones, ni de joves, ni de corrupció. Això sí, ens exigeix dignitat

Eva Martínez Morales

Comissió de la Infància (CDI), *secretària*. Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge (CGAPH), *portaveu*. Comissió de Territori (CT)

Món Local · Baix Llobregat, Alt Penedès i Garraf.

@eva_martinezmor

Reclamem un nou finançament local per continuar ajudant a les famílies i generant ocupació des dels municipis

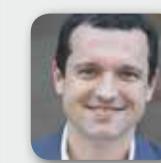
Rosa Maria Ibarra Ollé

Comissió del Síndic de Greuges, *presidenta*. Comissió de Justícia (CJ), *portaveu*. Comissió de Governació, Administracions Públiques i Habitatge (CGAPH)

Justícia i Habitatge · Camp de Tarragona i Ebre.

@ROSA_M_IBARRA

Comencem el Ple del Parlament. Avui intervindrà en la ratificació del decret per l'augment retributiu de l'1% als treballadors/es

Òscar Ordeig Molist

Comissió d'Agricultura, Ramaderia, Pesca i Alimentació (CARPA), *portaveu*. Comissió del Síndic de Comptes, *portaveu*. Comissió d'Economia i Hisenda (CEH)

Agricultura · Lleida, Alt Pirineu i Aran.

@oscarordeig

Des d @parlament_cat lluitarem contra Desigualtats creixents entre Capitals i Món Rural. Feina, SSPP i Inversions x fer País + Equilibrat!

El PSOE en el Congreso de los Diputados

trabaje en beneficio de la mayoría, los socialistas no hemos querido que el Congreso permanezca parado. Hay muchas necesidades sociales por atender y hay muchas iniciativas imprescindibles sobre las que debatir y aprobar.

La nefasta acción de gobierno del Partido Popular la pasada legislatura, en la que utilizó su mayoría absoluta para imponer políticas que han sumido a España en la desigualdad, en la falta de oportunidades y en la quiebra de la confianza ciudadana en las instituciones, hace necesario actuar con presteza y diligencia.

“Hay muchas necesidades sociales por atender y hay muchas iniciativas imprescindibles sobre las que debatir y aprobar”

Las elecciones del pasado 20 de diciembre han dado lugar a un Parlamento plural en el que son mayoría las fuerzas políticas que abogan por el cambio. Gracias a los votos de más de cinco millones y medio de ciudadanos, el PSOE es la primera fuerza política del cambio.

Un cambio que ya se ha puesto en marcha, con la elección de Patxi López como Presidente del Congreso, un socialista que durante toda su trayectoria ha hecho de la negociación y el acuerdo su bandera. Con él ha vuelto el diálogo a la Cámara Baja, lugar del que no debió salir nunca, pero donde estuvo ausente la pasada legislatura en la que el PP gobernó y legisló sin hablar con nadie y de espaldas no sólo al resto de grupos, sino también, y lo que es peor, a la gran mayoría de ciudadanos.

Mientras trabajamos en otro gran cambio, como es la formación de un nuevo Gobierno que

Políticas de choque contra la pobreza, recuperación de derechos sociales o la lucha decidida contra la corrupción son medidas que no pueden esperar a la formación de un gobierno para ser impulsadas y debatidas en sede parlamentaria.

No hay tiempo que perder. Por eso, desde el principio mismo de la legislatura el Grupo Parlamentario Socialista ha registrado decenas de iniciativas parlamentarias, sesenta y cuatro sólo durante el mes de enero, más que ningún otro grupo. Son iniciativas que plasman, negro sobre blanco, nuestro proyecto de país.

Y lo hemos hecho con una intención, que el Parlamento trabaje en beneficio de las personas desde el primer día. Y también con dos grandes objetivos, aquellos para los que fueron elegidos nuestros diputados y diputadas: alcanzar una recuperación justa que beneficie a la mayoría de las clases medias trabajadoras, y llevar a cabo un gran impulso reformista y modernizador en España.

“Después de 4 años de gobierno del PP queda mucho por hacer. No se puede perder ni un minuto”

Tramitar una ley para que nadie viva sin calefacción no puede esperar ni un día más. Ni tampoco devolver la universalidad a nuestra sanidad pública. Ni subir el salario mínimo interprofesional. Ni el establecimiento de un Ingreso Mínimo Vital para atender a los hogares sin recursos y erradicar la pobreza infantil. Después de 4 años de gobierno del PP queda mucho por hacer. No se puede perder ni un minuto.

Por eso, y mientras negociamos en busca de una alianza que permita un gobierno progresista y reformista, nuestro Grupo Parlamentario ya está impulsando el cambio y el bien común desde el primer día.

Pedro Sánchez es Secretario General del PSOE.

“Más del 45% de la ciudadanía española viu directament la presència de dues llengües o més”

els territoris espanyols. Aquesta va ser rebutjada pel PP, però el programa electoral del PSOE a les generals recull tornar a presentar-la.

El camí és complex, però aquest objectiu –el plurilingüisme federal espanyol–, a més de respondre al nostre programa, és més oportú i necessari que mai en l'actual context polític que demana a crits propostes d'acord per a la modernització de la societat espanyola i de les seves institucions democràtiques.

Lluitarem fins a aconseguir-ho. Un cop més l'empresa s'ho val.

Carles Martí és secretari d'Anàlisi i Formació del PSC
Joan Francesc Marco és secretari de Cultura del PSC

El Federalisme és plurilingüe

La capacitat de compartir (objectius, projectes, recursos...) sense que ningú hagi de renunciar a la seva identitat i enriquint-se col·lectivament de la diversitat (la creativitat sempre neix de la barreja), que és l'essència del federalisme, porta lògicament associada el reconeixement i la voluntat de promoure el plurilingüisme en tots els territoris.

En primer lloc, el plurilingüisme de Catalunya, afortunadament ben assentat en la societat amb el coneixement tant del català com del castellà per més del 90% dels catalans i les catalanes (sense comptar les moltes altres llengües que es parlen al país), i en el nostre Estatut (amb l'explicitació del dret i el deure de tots de conèixer ambdues llengües),

“9 dels 17 Estatuts d'Autonomia de les Comunitats Autònomes oficialitzen o institucionalitzen una llengua (o més d'una) que no és el castellà”

però sempre en perill per la presència tant del nacionalisme català com de l'espanyol; i en segon lloc el plurilingüisme d'Espanya, només tímidament apuntat a la Constitució (Art. 3.3) i només present en termes d'afers interns en les comunitats anomenades bilingües, però no en l'imaginari col·lectiu i compartit del conjunt d'espanyols i espanyoles.

Tanmateix, 9 dels 17 Estatuts d'Autonomia de les Comunitats Autònomes oficialitzen o institucionalitzen una llengua (o més d'una) que no és el castellà i per tant més del 45% de la ciutadania espanyola viu directament la presència de dues llengües o més. Per això, els i les socialistes, de la mateixa manera que sempre hem estat garants del plurilingüisme a Catalunya (aconseguint el reconeixement ple del català com a llengua pròpia del país i de tots i cadascun dels ciutadans i les ciutadanes sense renunciar ni com a país ni com a individus al castellà) continuem batallant perquè Espanya es reconegui com allò que és: una realitat plurilingüe (que per altra banda no és cap

excepció sinó la norma a tot el món i entre tots els estats, ho assumeixin o no).

Per això, en la nostra proposta de reforma constitucional es contempla explícitament el caràcter plurilingüe i pluricultural d'Espanya i el compromís de l'Estat (administració general, altes institucions...) d'emparar i fomentar en tots els àmbits i tots els territoris, d'acord amb les Comunitats Autònomes, òbviament, el coneixement d'aquest plurilingüisme, el coneixement de totes les llengües d'Espanya i el dret d'usar-les per part de tots els ciutadans i totes les ciutadanes que ho vulguin.

I per això, mentre avancem cap al canvi constitucional i per anar forjant l'imprescindible consens en aquesta matèria, ja vàrem presentar al Senat la passada legislatura una proposició de llei, la Proposició de Ley Orgánica de Reconocimiento y Amparo de la Pluralidad Lingüística de España, per promoure el debat a nivell de tots els socialistes espanyols, que hi estan plenament a favor, i de tots els partits i experts de tots

Europa en fallo multiorgánico

El proyecto Europeo se encuentra en el peor momento desde su creación. Primero fue la nefasta gestión de la Gran Depresión y la consecuente pérdida de legitimidad de las instituciones europeas. Ahora, una gestión de la crisis de los refugiados que ha desbordado a Berlín y ha convertido el Mediterráneo en la frontera más mortífera del mundo.

En el último año hemos visto en jaque los dos mayores logros de la integración europea: el euro y Schengen. Y aún no es seguro que puedan sobrevivir a lo que se avecina. Para acabar de adobarlo, los siguientes meses tendremos una negociación de infarto, con referéndum incluido, que podría acabar con la salida de Gran Bretaña de la Unión.

Recapitemos. La crisis del euro puso de relieve las deficiencias institucionales de una moneda desprovista de herramientas para hacer frente a dificultades económicas: sin presupuesto potente, sin coordinación de la política fiscal y de tesorería, sin estabilizadores automáticos y sin un Banco Central digno de su nombre, que no atendiese sólo a la inflación sino también al crecimiento y a la ocupación.

La gestión de la crisis hizo públicas ingentes cantidades de deuda privada en un círculo vicioso que todavía no se ha conseguido romper. Dejó a la intemperie a algunos estados que absorbieron esa deuda sin un Banco Central que les respaldase. La receta aplicada: austeridad y devaluación interna a los que pidieron ayuda, se ha demostrado un veneno ineficaz económicamente y desgarrador socialmente. Han dejado tras de sí sociedades quebradas por las desigualdades.

Al menos tres consecuencias se derivan de esta política. Primero, el método de consenso y unanimidad junto con el margen de maniobra que dejan las nuevas normas fiscales a los gobiernos nacionales han achicado la democracia europea y deslegitimado sus procesos de decisión. Segundo, la Unión fue un proyecto creado para converger social y económicamente y el resultado de la gestión de la Gran Depresión ha sido abrir una gran brecha entre los países de norte y los del sur y el este de Europa. Tercero, la

gestión de la crisis ha mutado nuestras opiniones públicas y sistemas de partidos y lo ha hecho de fuerza contrapuesta en los países acreedores y deudores, cosa que dificultará tomar decisiones comunes a medio y largo plazo.

Se ganaron varias bolas de partido en este frente. Pero los problemas económicos volverán a aparecer. Con las negociaciones sobre los límites de la consolidación fiscal con algunos de los gobiernos nacionales, con los problemas de algunos sistemas financieros o con las turbulencias económicas que vienen del exterior (ralentización de la economía china, crisis de las economías emergentes, precios del petróleo, etc.). El único que ha parecido estar a la altura ha sido Mario Dragui, pero la política monetaria es necesaria aunque no suficiente para salir del atolladero. Además, metido en una trampa de liquidez y muy lejos de su sagrado objetivo de inflación, la compra de deuda por parte del BCE, que está a punto de cumplir su primer aniversario, puede haber llegado tarde. Veremos. Pero no demos por cerrada esta carpeta. Tampoco damos por cerrada la carpeta de la inversión promovida por el Plan Juncker, aunque tampoco parece que el instrumento esté atrayendo proyectos de capital privado, como pretendía, y mucho menos la complementariedad de los Estados miembro, especialmente de aquellos en el norte que

“La receta aplicada: austeridad y devaluación interna a los que pidieron ayuda, se ha demostrado un veneno ineficaz económicamente y desgarrador socialmente”

tienen margen fiscal para comprometerse.

En otro margen de cosas, el 2015 trajo la llegada de más de 1 millón de refugiados a Europa. Al no tener una puerta legal de entrada y un sistema comunitario de asilo han acabado entrando por la ventana. Vía ruta de los Balcanes y con destino a Alemania. Tenemos la vecindad en llamas: una terrible guerra civil en Siria, caos institucional en Libia y conflictos latentes en Afganistán e Irak.

Los países que estaban absorbiendo refugiados (Turquía, Líbano y Jordania principalmente) dejaron de tener capacidad de acogida y el instinto de supervivencia suele ser más fuerte que el control de fronteras. Aquí cabría destacar que el Gobierno alemán ha hecho un gran esfuerzo de acogida que puede acabar costándole la cancelaría a la mismísima

“La llegada de la primavera volverá a agravar la crisis. Y ya hoy se está tensando la libre circulación de personas en su eslabón más débil, de nuevo, Grecia, pero sin una respuesta común y ordenada no habrá solución”

ma Angela Merkel. Y apuntemos bien, quien está bloqueando una respuesta razonable a este fenómeno están siendo algunos gobiernos ultras en el Consejo con los que se ha alineado España. La respuesta debiera ser un sistema de asilo comunitario permanente, reubicación para repartir el esfuerzo de acogida y un corredor humanitario de llegada que evite más muertes y desapariciones.

La llegada de la primavera volverá a agravar la crisis. Y ya hoy se está tensando la libre circulación de personas en su eslabón más débil, de nuevo, Grecia, pero sin una respuesta común y ordenada no habrá solución. Dejar caer a la pieza más frágil no sólo es moralmente inaceptable, sino que es políticamente tóxico en un proyecto de valores como es el europeo. Debiéramos aprender como mínimo una lección de este episodio: Europa no es una isla. Es un apéndice de la placa euroasiática y lo que pase a nuestro alrededor nos afecta, y mucho. Así que aunque sólo sea por interés, preocupémonos de ello.

Y por si no fuera poco ahora to-

dos los esfuerzos en Bruselas se concentran en retener a Gran Bretaña en la UE. Su salida comportaría una gran pérdida de peso económico, diplomático, demográfico y militar del proyecto europeo pero no es lo que más preocupa en la capital de Europa. Brexit significa pintar la puerta legal y política de salida de la Unión. Algo hasta hace muy poco impensable, una puerta que podrían querer utilizar otros en el futuro.

De telón de fondo de todas estas fallos orgánicos del proyecto europeo: el avance de la extrema derecha y las fuerzas euroescépticas y reaccionarias. Primeras en las encuestas en Austria o Suecia y ya en el poder en Hungría o Polonia. Una alarmante pérdida de derechos y libertades en varios lugares de la UE que va siempre ligada al empobrecimiento del Estado de Derecho. La Ley Mordaza es un ejemplo de ello. De ser un espacio proyectado para aumentar nuestras libertades y derechos a estar preocupados por los pasos atrás que varios Gobiernos quieren dar en esta materia.

Europa como problema pero sin duda también como parte de la solución. El mayor de los riesgos es que la ineficacia y las crisis que afrontamos acaben provocando un (mayor) repliegue nacional cuando buena parte de nuestros problemas están en las capitales europeas. Y no sólo en Bruselas.

Ninguno de los retos que afrontamos: económicos, migratorios o geopolíticos vamos a poder solucionarlos solos. Los europeos nos necesitamos como nunca nos hemos necesitado, para ensanchar la democracia, asegurar un progreso económico bien repartido y representar en el mundo un espacio de dignidad compartida.

Javi López es eurodiputado del PSC, titular en la comisión de Empleo y Asuntos Sociales, secretario de Política Europea e Internacional del PSC y secretario general adjunto de la delegación socialista española en el P.E.

El Centre Cívic de la Barceloneta va ser l'escenari d'una nova sessió del cicle de Diàlegs Endavant! En aquesta ocasió, el primer secretari del PSC, Miquel Iceta, va ser l'encarregat de donar la benvinguda i presentar els participants: Dolors Llobet, secretària de Comunicació i Xarxes Socials i portaveu de CCOO Cata-

lunya; Camil Ros, secretari de Política Sindical de la UGT de Catalunya; i Xavier Amor, president de la Federació de Municipis de Catalunya i alcalde de Pineda. L'Eduard Rivas, Director de l'Endavant!, i alcalde d'Esparreguera, va moderar la conversa.

Nou Govern de la Generalitat. Prioritats i necessitats per al país

Eduard Rivas (ER): *Quines són les prioritats i necessitats immediates per al país?*

Dolors Llobet (DLL): Estem en una situació d'emergència social que necessita respostes ràpides i que aquestes arribin a la gent. El Parlament de Catalunya ha de donar respostes concretes. Una primera reivindicació, per exemple, és la creació de la renda garantida de ciutadania.

Xavier Amor (XA): Després dels primers 50 dies del nou Govern, des del món local estem preocupats. Hi ha un moment d'emergència social, hi ha gent passant gana i els ajuntaments estem donant tot el que podem, fins i tot més enllà de les nostres competències. Per a nosaltres, els temes d'ocupació i creixement són primordials. La renda garantida de ciutadania és un tema destacat que també toca que el posem sobre la taula. Ara bé, hem de ser capaços de donar solucions estructurals i obrir el ventall de noves polítiques a més llarg termini.

Camil Ros (CR): Qui pateix la crisi són les persones, que necessiten solucions i no poden esperar. Calen solucions possibles i ha de ser possible fer polítiques en aquest sentit. El municipalisme i el sindicalisme tenim una cosa en comú. Quan els ciutadans i les ciutadanes s'adrecen a nosaltres no els podem donar excuses, els hem de donar respostes. Una primera reivindicació nostra és la reactivació de l'acord del diàleg social, que fem amb les polítiques d'ocupació, socials i de pobresa. Les polítiques d'austeritat han fracassat. Calen nous consensos per fer noves polítiques i nous pactes.

ER: Parlem de la crisi i de com els ajuntaments estem donant resposta. Com creieu els sindicats que ens podeu ajudar i Xavier, com podem posar aquest tema a l'agenda nacional?

XA: Nosaltres, des de la Federació de Municipis de Catalunya (FMC) demanem que la Generalitat pagui el que ens deu als ajuntaments, uns 900 milions d'euros, uns 120 euros per ciutadà de mitjana. Volem un pla i un calendari de pagament. Els ajuntaments som l'administració que millor ha fet els deures. I hem prioritzat les polítiques per ajudar la ciutadania. La Generalitat no ho fa.

*Tant el diàleg com la transcripció del més destacat del mateix tenen per data dilluns 29 de febrer

Xavier Amor:
“Hi ha un moment d'emergència social, hi ha gent passant gana i els ajuntaments estem donant tot el que podem, fins i tot més enllà de les nostres competències”

DLL: Hi ha un problema de finançament territorial. La Generalitat podria donar-li una volta a l'impost de successions i donacions. És evident que un dels reptes que tenim és eradicar la pobresa i la precarietat laboral. Hem d'incentivar l'estabilitat laboral.

CR: Els sindicats no tenim aquest problema de deute dels ajuntaments amb la Generalitat perquè ens han retallat tot. Bomes a banda, la contractació pública actual està sent una nova eina de precarietat laboral.

ER: Com podem tenir força i donar solucions a les persones des de la política?

CR: al sindicalisme fem esprints sovint però sobretot som de maratons. Ara s'ha assumit que estem sortint de manera precària de la crisi. Ara cal veure què hem de fer per sortir d'aquesta precarietat. La lluita de fons i constant és la nostra força perquè les nostres reivindicacions s'acabin convertint en polítiques.

XA: La FMC representa al 90% de la població catalana, amb més de 600 municipis associats. Crec que hem fet marca amb la formació i assessorament jurídic que donem. I intentem aglutinar bones pràctiques. Els Ajun-

taments, en moments complicats, estem gestionant la crisi de forma molt directa.

DLL: La reforma laboral persegueix desmantellar un dels eixos de les relacions laborals d'aquest país com són els convenis i la negociació col·lectiva. També és un atac molt directe al paper dels sindicats. És necessària la seva derogació pels efectes negatius per a les persones i l'economia d'aquest país.

ER: El “procés” es prioritza sobre l'eix social. Com valoreu el moment i quin creieu que ha de ser el futur de Catalunya?

DLL: Jo crec que aquesta etapa del procés ens ha dut a una paral·lisi política d'aquest país. Més enllà del reconeixement a un respecte i un encaix d'un país català i de les seves senyes d'identitat en el conjunt de l'Estat, crec que s'està prioritzant el debat nacional sobre la realitat laboral i social. Les solucions es treballen dia a dia i hem de donar respostes en aquest dia a dia.

XA: Estem davant una oportunitat que és dialogar. El no diàleg ha fracassat i s'obre un escenari nou. Nosaltres som una entitat molt plural. Hem tingut molt clar en tot moment que la

Dolors Llobet:
“El Parlament de Catalunya ha de donar respostes concretes. Una primera reivindicació, per exemple, és la creació de la renda garantida de ciutadania”

XA: Veig que la ciutadania ha dit que això ha canviat. Veig massa tacticisme polític i massa gesticulació en un moment que la ciutadania demana solucions. Crec que demanen que es dialogui i es canviï.

CR: Sempre és millor un nou govern que un del PP. Mentre hi hagi moviment hi ha possibilitat d'acord. Esperem que hi hagi una fórmula més àmplia que l'actual.

DLL: Seria bo un acord de govern i no haver de tornar a anar a eleccions. El 20 de desembre expressa que es vol un canvi de polítiques. Per exemple, crec que s'haurien de derogar la reforma laboral i la Llei “Mordaza”, entre altres.

ER: Moltíssimes gràcies a tots i a totes per dialogar i escoltar. Aquest és l'objectiu d'aquest cicle de Diàlegs Endavant! Fins aviat.

Redacció Endavant!

vara de l'alcalde és per estar al costat dels ciutadans.

CR: No sé si valdria la pena una moratòria d'eleccions per situar el debat en el seu lloc. Ja no sabem si quan el governant diu una cosa ho diu per governar o per estratègia electoral. Entenem que el progrés de la societat catalana ha de ser plural i garantint la cohesió social. Crec que tots hem de posar més serenor. Quan Catalunya ha fet ponts és quan hem avançat. Els extrems s'han d'acabar seient en una taula. Cal diàleg i negociació.

ER: Última pregunta, i obligada. Com valoreu el calendari des del 20 de desembre i què creieu que pot passar a Espanya en els pròxims mesos?

Vídeo sencer del Diàleg de dilluns 29 de febrer

Nou govern de la Generalitat amb un exalcalde. És l'hora dels ajuntaments?

Antoni Fogué

A ningú se li escapa que els ajuntaments són a la primera línia d'intervenció quan hi ha problemes, són les administracions més properes a la ciutadania, la primera que ha de respondre quan hi ha una emergència. I no s'hi valen ni la manca de competències ni la falta de finançament. El ciutadà, la ciutadana que truca a la porta del seu ajuntament necessita respostes, no excuses, per molt ben motivades que estiguin. I més en moments de crisi profunda i duradora com l'actual. Aquesta premissa, els i les socialistes l'hem tinguda molt clara sempre. No en canvi els governs de dretes que en els darrers anys han descuidat o pretès desmantellar les institucions locals. És per això que demanem al nou Govern de la Generalitat de Catalunya que afronti amb urgència i sense dilacions els principals reptes municipals: la lluita contra l'augment de les desigualtats,

el desenvolupament legislatiu i el finançament dels governs locals, així com el compliment de les obligacions que té amb els ajuntaments; perquè l'empoderament que proporciona l'empara de la llei i els recursos necessaris per desenvolupar les polítiques que demanden els i les ciutadanes són a la base de tota acció política.

El desenvolupament legislatiu

En aquest àmbit, és prioritari aprovar una nova Llei de Governos Locals, que ha d'anar acompanyada de la llei de finances locals. Unes lleis que haurien de tenir el suport de la majoria política del Parlament i un consens del món local. Unes lleis que han de contrarestar el desmantellament municipal que representa la LRSAL i tornar a posar sobre la taula les línies vermelles que representen l'autonomia municipal, el principi de subsidiarietat i el finançament eficient dels ens locals. És urgent que s'aprovin, aquestes lleis, perquè la LRSAL ja està en marxa i els ajuntaments fa massa temps que assumeixen competències que o bé no els pertoqueuen o per les quals no tenen recursos, amb tot el que això representa un desgast de les arques municipals. En aquesta matèria, el Parlament de Catalunya, en virtut de l'Estatut d'Autonomia de

“Cal un finançament just i suficient que garanteixi la qualitat de prestació dels serveis públics. Cal que es reactivin programes que havien funcionat i han quedat aparcats, com la Llei de Barris o el PUOSC”

Catalunya, té competència per al desenvolupament d'un marc normatiu per al món local.

El finançament

Un desgast que es veu agreujat pel deute de la Generalitat als ajuntaments i per la minva progressiva dels recursos compromesos. Estem parlant de municipis petits que la mitjana del deute supera els 450 euros per habitant o la ciutat de Barcelona a la que la Generalitat de Catalunya deu 300 milions d'euros. Tot plegat du els ajuntaments a situacions límit que redueixen les seves capacitats d'atenció als ciutadans en allò que és fonamental com és la lluita contra la crisi, atendre persones amb emergències socials de primer ordre o no executar projectes d'infraestructures. Cal que es resolgui aquest greuge. Cal un finançament just i suficient que garanteixi la qualitat de prestació dels serveis públics. Cal que es reactivin programes que havien funcionat i han quedat aparcats, com la Llei de Barris o el PUOSC.

En aquests moments, a més de la definició del marc legislatiu del finançament, urgeix el pagament per part de la Generalitat de Ca-

“És prioritari aprovar una nova Llei de Governos Locals, que ha d'anar acompanyada de la llei de finances locals”

talunya del deute amb l'objectiu que les entitats locals puguin fer front als incompliments i els serveis impropis que desenvolupen els municipis (llar d'infants, escoles de música, lluita contra la crisi, etc...).

Proclamen en veu alta que és l'hora dels ajuntaments. Es noterà que el nou president de la Generalitat és un exalcalde?

Antoni Fogué és el secretari de Política Municipal del PSC

Qualitat democràtica i reforma dels partits

Francesc Trillas

La crisi econòmica que hem viscut des de 2008 ha anat acompanyada d'una crisi de les institucions i de la democràcia representativa. Els problemes de falta d'adaptació dels partits polítics a la realitat contemporània ja existien en bona part abans, però les dificultats dels partits que més havien governat per trobar solucions a la crisi econòmica han fet més cridaners a la vista dels electors aquests problemes. I malgrat això, els partits polítics, especialment els partits socialistes i socialdemòcrates, són un bé col·lectiu fonamental sense els quals es fa impossible plantejar programes seriosos de reformes igualitaristes i presentar equips de govern solvents. La reivindicació del bon nom de la política és doncs necessària, però ha d'anar acompanyada de fets.

Els partits són necessaris, però la partitocràcia no. Els bons partits són intermediaris entre els dirigents polítics i almenys una part de la societat. Els bons partits han de fer funcionar un filtre de qualitat sobre els responsables polítics democràtics i sobre l'elaboració de programes. No són eines per colonitzar totes les institucions de la societat. Al contrari, han de tenir les portes i finestres obertes, han de ser acollidors i atreure a tots els sectors que vulguin actuar a favor d'uns ideals.

El rol dels partits polítics en una democràcia moderna es posa de seguida de manifest quan ens

plantejem com seria una democràcia sense partits. Si fem un esforç d'imaginació, si la política es limités a una suma d'aventures individuals, seria impossible construir programes coherents i tradicions polítiques que tinguessin una mínima coherència, i l'acció col·lectiva es limitaria a una rivalitat individualista entre persones amb recursos suficients per finançar-se la dedicació política, sense cap altres interessos que els purament individuals. Els partits polítics que més han perdurat són col·lectivitats amb arrels, amb aliats internacionals, amb una història i amb una tradició de coherència amb uns valors i una ideologia, encara que aquesta s'hagi d'adaptar als temps.

Els partits són necessaris, però la partitocràcia no. Els bons partits són intermediaris entre els dirigents polítics i almenys una part de la societat. Els bons partits han de fer funcionar un filtre de qualitat sobre els responsables polítics democràtics i sobre l'elaboració de programes. No són eines per colonitzar totes les institucions de la societat. Al contrari, han de tenir les portes i finestres obertes, han de ser acollidors i atreure a tots els sectors que vulguin actuar a favor d'uns ideals.

La dedicació política i la seva remuneració són uns dels aspectes que sempre han causat controvèrsia. L'activitat política és treball-intensiva, no es pot substituir per màquines ni robots: requereix contacte personal, negociació, conuinat, reputació. Per això des de principis del segle XX una de les reivindicacions de l'esquerra ha estat la remuneració pública dels càrrecs electes, perquè aquests no fossin monopolitzats per persones de les elits. En l'actualitat, la preocupació pel distanciament de la "classe política" respecte a la majoria de la població ha portat a oblidar que els seus per als polítics són una conquesta de l'esquerra. Si els responsables polítics de les institucions no cobren un sou suficientment digne serà impossible atraure a l'activitat política a les persones més preparades. Seria devaluar el sector públic pensar que els principals responsables institucionals han de funcionar a base de voluntariat. Podria funcionar durant un breu temps d'entusiasme, però no pot ser el fonament d'una activitat política seriosa.

petuació de carreres polítiques per l'única raó que algunes persones ja s'han fet massa grans per tenir un altre ofici. Els partits polítics han de desenvolupar mecanismes formatius, institucionals i fins i tot financers perquè les persones que han dedicat una part important de la seva vida a l'acció política amb dedicació i honradesa, després no tinguin grans dificultats per poder desenvolupar una altra carrera professional. Lluny de dificultar que els polítics tinguin una altra feina després de la política professional, s'hauria de facilitar que la tinguessin, perquè d'aquesta manera no es produirien fenòmens d'eternització i es podrien atreure persones que contemplin l'acció política institucional com una activitat temporal. El retorn a l'activitat professional o l'activitat professional posterior a la política no s'ha de convertir però en un mecanisme de captura dels responsables polítics per part d'empreses regulades o altres interessos. És a dir, un tractament seriós i modern del problema real de la professionalització de la política no ha de ser excusa per un funcionament lliure i desregulat del fenomen existent i real de les portes giratòries.

Això no vol dir que no hi hagi d'haver un nivell superior de transparència en els contractes i salaris de l'administració. Hi ha de ser. I també s'ha d'evitar la per-

La millora de la democràcia (eleccions primàries, i no només per al cap de llista), referèndums, una política formativa moderna, i la utilització de les noves tecnologies de forma realment interactiva, han de ser aspectes d'un debat totalment necessari. La governança corporativa dels partits polítics, la transparència i la lluita contra la corrupció i el clientelisme s'han d'anàlitzar amb la mateixa profunditat com aquestes qüestions s'analitzen en l'empresa privada lucrativa o no lucrativa.

Per aquestes raons, la Fundació Rafael Campalans organitza una jornada de debat per tractar propostes que siguin d'utilitat al Congrés del PSC, per tal d'introduir reformes que facin possible que el nostre partit sigui el gran bé col·lectiu que més que mai necessiten les classes populars a Catalunya.

Francesc Trillas és membre de la Comissió Executiva de la Fundació Rafael Campalans.

BONES PRÀCTIQUES SOCIALISTES AL TERRITORI

Cornellà reclama a la Generalitat que liquidi els 9,4 milions d'euros de deute que manté amb l'Ajuntament

L'Ajuntament demana que els pressupostos de la Generalitat per a 2016 incloguin el compliment dels pagaments convinguts i compromesos.

El Govern de Mataró planteja arribar a un compromís pel bon govern, l'ètica i la transparència

L'alcalde proposa una comissió municipal específica per impulsar les accions previstes.

L'Ajuntament de Sant Andreu de la Barca invertirà mig milió d'euros per facilitar l'accés a l'habitatge

Entra en servei la nova Oficina d'Habitatge i Pobresa Energètica.

Parets mantindrà totes les línies de P3 per al pròxim curs escolar

Aquest és l'acord final pres pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat després de la reunió mantinguda entre l'alcalde de Parets, Sergi Mingote, i els responsables dels Serveis Territorials d'Ensenyament.

L'Hospitalet: Núria Marín reivindica les inversions en el transport públic per avançar en sostenibilitat

Un autobús "zero emissions" prestarà servei a les sis línies del Nitbus, que opera l'empresa Mohn del grup Baixbus (N12, N13, N14, N15, N16 i N17).

Sant Boi, Viladecans, Gavà i Castelldefels reclamen l'ampliació i millora del transport públic del Delta del Llogregat

Els alcaldes han anunciat que els seus governs presentaran mocions conjuntes als plens municipals per oficialitzar les seves demandes.

El govern d'Esparreguera respondrà les preguntes dels ciutadans

Els dos partits que formen la coalició de govern, PSC i ICV, convoquen una trobada per retre comptes a la població

L'Ajuntament de Tarragona requereix a les entitats financeres a accedir als seus habitatges buits

L'objectiu és augmentar la borsa d'habitatges de lloguer social de l'Ajuntament per destinar-lo a persones amb risc d'exclusió social.

Nova aliança de municipis per l'Eix Besòs

Les alcaldesses de Barcelona, Badalona, Santa Coloma de Gramenet i Montcada i Reixac i l'alcalde de Sant Adrià acorden impulsar un nou pla d'acció per convertir l'àmbit del Besòs en la gran aposta de transformació metropolitana a llarg termini.

Granollers: Presentat el Programa d'Actuació Municipal (PAM) 2015-2019 amb més de 500 accions i 35 milions d'euros en inversió

L'objectiu d'aquest PAM és fer de Granollers una ciutat cohesionada i amb igualtat d'oportunitats per a tothom, econòmicament competitiva per afrontar noves oportunitats, innovadora i oberta al món.

ESCOLA DE FORMACIÓ
XAVIER SOTO INFORMA

El coaching, una herramienta personal de mejora colectiva

Desde la EXS, en vísperas de las elecciones municipales de 2007, comenzamos a ofertar un servicio de coaching a nuestros cabezas de lista, que continuó con las de 2011 y 2015, hasta alcanzar a un total de 61 candidatos.

El coaching no es una formación tradicional al uso. Es una atención y entrenamiento individualizado, en el que se parte de un diagnóstico personal de liderazgo y de las necesidades del candidato.

Seguidamente se elabora un plan de acción para la mejora específica, acotado y adaptado al tiempo disponible del usuario, que puede ir desde la acción sobre el control de un pico de estrés que afecta al equilibrio emocional y al rendimiento político, hasta la potenciación de una habilidad directiva concreta:

- Comunicación (interpersonal, social, discursiva o con profesio-

“El coaching no es una formación tradicional al uso. Es una atención y entrenamiento individualizado, en el que se parte de un diagnóstico personal de liderazgo y de las necesidades del candidato”

nales de los medios, debates etc.).

- Mejora de la capacidad de empatía y asertividad para estimular la escucha activa (imprescindible para eso que llamamos comúnmente políticas de proximidad).
- Dulcificación o alisamiento de aristas duras o agresivas del perfil de liderazgo y elevación de los niveles (micro-liderazgo; meso-liderazgo, meta-liderazgo), trabajando los 2 vectores básicos del liderazgo filiativo y productivo.
- Cualquier otra habilidad directiva que pueda incidir en la influencia social (Planificación estratégica; Generación de equipos; Cohesión grupal, etc).

De la misma forma, abordamos cualquier otra preparación que tenga que ver con los contenidos referentes al conocimiento del discurso po-

lítico y programático (cualquier ámbito de las 16 políticas públicas).

Ese entrenamiento y acompañamiento personal suele durar de 6 meses a 1 año, y en muchas ocasiones se hace extensivo al núcleo duro del equipo directivo del candidato, con sesiones de diagnóstico de equipos y cohesión grupal.

Si la necesidad lo requiere, también intervenimos o derivamos a otras Secretarías del PSC para el diseño y control de ejecución de la campaña electoral.

Este servicio ha sido utilizado por alguno de nuestros parlamentarios -diputados y senadores, autonómicos y estatales- en estas últimas elecciones de 2015.

Los coach que prestan este servicio a la organización, están colegiados y sujetos a un código deontológico que les exige un

compromiso de absoluta confiabilidad que firman con el "cliente".

Desde el coaching contribuimos decisivamente a eliminar las "resistencias al cambio" para la mejora continua, muchas veces enmascarado bajo el tópico de una "agenda apretada" que bloquea el crecimiento personal y político de nuestros dirigentes.

Xavier Marín

@fxaviermarin

Xavier Marín es Director de IDECAPS (Escuela de Liderazgo). Máster en Comunicación y Liderazgo Político (UAB). Máster en Políticas Públicas (UPF). Graduado en Seguridad Pública (UAB).

LES PIULADES DEL MES

Javi López @fjavilopez • 2 de març
La UE destina 700 milions de euros en tres anys a su primera crisi humana (especialment Grècia). <http://internacional.elpais.com/internacional/...> via @el_pais

Federació Municipis @FMCmunicipis • 2 de març
L'FMC i @ACM948 es reuneixen amb el Síndic de Greuges per tractar l'avaluació de la Llei de Transparència fmc.cat/novetats-ficha...#municipis

Antón Losada @antonlosada • 1 de març
Lo que está diciendo @sanchezcastejon sobre que ni la derecha ni la izquierda suman es una realidad que muchos prefieren ignorar

Julia Otero @julia_otero • 1 de març
"Una cesión no es una derrota, es puente y entendimiento"
#SesionDeInestabilidad #PedroSanchez

Médicos Sin Fronteras @MSF_espana • 1 de març
418 personas han muerto en el #Mediterráneo en 2016 según @IOM_news. Una media de 7 fallecidos cada día

Socialistes (PSC) @socialistes_cat • 29 de febrer
"La reforma de la Constitució no es pot abordar sense el PP. El consens és necessari" Batet @oraclecatradio

Pedro Sánchez @sanchezcastejon • 27 de febrer
Orgulloso del @PSOE y de sus militantes. Orgulloso de este gran partido. Gracias por vuestro apoyo. El cambio está más cerca.
#ConsultaPSOE

Socialistes Europeus @EuropaPSC • 27 de febrer
Demaneu #viesssegures pels #refugiats ara mateix a #Barcelona #27FPasajeSeguro #safe passage #refugeeswelcome #UE

LA FOTO

El Primer Secretari del PSC, Miquel Iceta, i el President i Primer Secretari de la Federació de les Comarques de Lleida, Pirineu i Aran, Àngel Ros, van votar a Lleida en la consulta socialista sobre l'acord de governabilitat per assolir un canvi a un govern de progrés a Espanya

A PEU DE CARRER

"España jamás llegó puntual a la cita con la igualdad y aún así fuimos los primeros"

"Ninguna agresión xenófoba, racista, machista, homófoba ... debe quedar sin respuesta institucional, legal y social"

"Hay que caminar hacia la igualdad social, esto es combatir la homofobia, la transfobia, la bifobia... y eso se consigue con educación, educación y educación"

"Construimos sociedad fomentando la diversidad y la pluralidad"

"La visibilidad ha sido y es un instrumento fundamental para alcanzar igualdad"

"Ante el alarmante aumento de los crímenes de odio, en especial contra la población LGTB, es necesario actuar ya"

"Combatir la LGTBfobia es vital para alcanzar el fin del VIH sida"

"Todas las mujeres y hombres son libres e iguales en dignidad y derechos"

"En su modelo de sociedad no quepo yo, en el mío sí cabe usted", interpel·lant a Ana Botella en defensa del matrimoni igualitari.

"La homosexualidad es tan natural como la heterosexualidad. Se da en la naturaleza y se da entre los seres inteligentes. Lo antinatural es reprimir los sentimientos del ser humano"

Guillem Espriu.
Recull d'algunes frases de Pedro Zerolo.
En homenatge al polític i a la persona. Per la igualtat.

EL TEU ESPAI

Tecnología y Desigualdad

La implantación de nuevas tecnologías sin control aumenta la desigualdad.

Durante mi vida profesional como informático he comprobado que la implantación de soluciones tecnológicas representa, con frecuencia, la supresión de puestos de trabajo, excluyéndolos del mercado laboral para su ocupación. Esto produce, además de preocupación y problemas importantes a las personas afectadas, costes económicos: de desempleo, menor consumo privado al reducir sus gastos corrientes y de inversión, de formación para rescatar al colectivo y pérdida de aportación de riqueza y bienestar a la sociedad.

La tecnología bien usada aporta valor económico y social a la comunidad. El problema es que a menudo impacta negativamente de alguna manera a colectivos humanos y, en general, la mayor parte de la riqueza que crea va a parar a manos de los más ricos, aumentando la desigualdad, especialmente en países y regiones no creadores de dicha técnica.

Los nuevos avances que llegan (impresoras 3D, robots, automatismos, plataformas digitales de servicios, etc.) afectan directamente a numerosos trabajos cualificados, de artesanía, asistencia a los ciudadanos y otras ocupaciones con importante número de personas capacitadas.

Nuestros representantes públicos deben evaluar, proteger y compensar, vía regulación, políticas e impuestos, la incidencia del uso de las nuevas tecnologías sobre el principal activo global: Las Personas, que vivimos, sentimos y votamos; las máquinas y ordenadores no.

Antonio Puparelli · Barcelona

L'APUNT

- ✓ **Miquel Iceta** a Puigdemont: "Segueixi explorant vies de diàleg, negociació i pacte amb els pobles germans d'Aragó, les Illes i el País Valencià"
- ✓ **Eva Granados**: "Estem davant un tema molt greu, perquè amb les lleis de la desconexió s'estan conculcant els drets dels grups parlamentaris que han manifestat que no volen participar en aquesta ponència"
- ✓ **Esther Niubó**: "Rebutgem la possibilitat de limitar drets dels treballadors intracomunitaris i immigrants a través de la suspensió de determinades prestacions"
- ✓ **Assumpta Escarp**: "Urgim el conseller de Salut que faci ja la regulació pròpia per a les infermeres i infermers de Catalunya"
- ✓ **Javi López**: "El Consejo debe actuar para acabar con la espiral de muerte y desesperación que se vive en el Mediterráneo"
- ✓ **Pol Gibert**: "És comprensible, consellera, el malestar dels professionals. Ens trobem davant d'un Servei d'Ocupació que ha patit una retallada de gairebé el 40 per cent en plena crisi econòmica. Tot un repte per al sentit comú. No és d'estranyar, doncs, que quasi un 40 per cent de les persones que busquen feina ni tan sols es dirigeixin a una Oficina de Treball. Pensa reunir-se amb els responsables de les oficines per conèixer el seu dia a dia? Quines accions té pensades, consellera, per solucionar aquesta situació? És fa evident, un cop més, la urgència de tenir un nous pressupostos per fer front a situacions com aquesta"

Endavant!

www.endavant.info
Edita: Partit dels Socialistes de Catalunya (PSC-PSOE)
Carrer Nicaragua 75-77 - 08029 Barcelona
Imprimeix: Imprintsa · DL: B-764-987
f Endavant · @Endavant

Director:
Eduard Rivas

Cap de redacció:
Kiko de la Torre

Disseny: Departament de Disseny i Edicions del PSC

Consell de Redacció:
Aroa Arauzo, Meritxell Batet, Laia Bonet, Enric Casas, Jordi Font, Pol Gibert, Mònica Lafuente, Javi López, Joan Francesc Marco, Esther Niubó, Lourdes Pablo, Germán Rodríguez, Francesc Trillas.

Han col·laborat en aquest número: Cristina Diestro, Guillem Espriu, Antoni Fogué, Pep Llopart, Javi López, Joan Francesc Marco, Xavier Marín, Carles Martí, Esther Montes, Pedro Sánchez i Kiko Trillas.
Contacte: info@endavant.info